

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Certamen SS. & Gloriosorvm Martyrum Acepsimæ, Ioseph, & Aeithalæ.
Quod virili constantia compleuêre, Anno salutis, 344. Iulij Papæ ac
Constantij & Constantis Impp. 8. Anno secundo persecutionis, in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

Quæ hoc loco sequuntur de Alexandro socii
Epipodij lector inueniet infra 24. Aprilis.

C. Barð: Tō:
9. Annali:

CERTAMEN SS. & GLORIOSO
*Martyrum Acepſimæ, Ioseph, & Aethiæ. Quæ
virili constantia compleuere, Anno salutis,
Iulij Papæ ac Constantij & Constantis Imp.
Anno secundo persecutionis, in Christianos
ſas, Sapore Perſarum Rege, excitata. ex præ
ſunt apud Metaphraſten.*

22. Aprilis.

Acepſimæ
virtutes,

Quo tempore Saporius Perſarum rex Chriſtianum nomen acerrimè perſequens Acepſimas ætate ac prudẽtia venerandam Chriſtianam religionem acrius defendendã cepit. Erat enim non ſolùm ætate & canitiẽ uis, ſed morum etiam grauitate omnibus conspicuus, ut cuncti ſolo eius intuitu, ad aliquam quandam modeſtiam pietatemque uocarentur. Quibus ſanè virtutibus, cunctam aduerſariõrum aciem, tanquàm aduerſus fortiffimum antagoniſtam in ſe euocauit. Nã ut de reliquis ipſius virtutibus nihil dicamus, certè fuit rerum humanarum & præterlabentium contemptor adobſcurus, ut adhuc in terris conſtitutus, uerum cœli incolam mente crederetur. Cùm iniectis in Saporis regis uinculis captiuus per domum ſuam traheretur, & quidam ex eius familiaribus eum hortaretur, ut aliquid de domo ſua diſponeret: ille manu eam ostendens, Hanc diſponeret: ille manu eam ostendens, Hanc ad ſupernam illam commigro. Cùm autem Magorum principem (is erat Adrachus) proſtratus eſſet, rogatusque an ſpreto regis iuſſu ad patrijs, unum Deum prædicaret, reſpondit

Cõtemptus
rerum ter
renarum in
Acepſima
eximius.

illa fene
Deum pr
in me est
neo. ut hu
ſalutem a
uimus ſep
prudẽtia
ſum cum
te planè ſt
protinus
dientem p
que is que
quæ uobis
diuinus ſe
dogmatis
profeſſion
neque ſen
lo, à ueſtri
ab hac fid
paucos ad
hoc natura
Non adora
meam irri
dabit, quò
morituræ
tulerim.
Hac ma
leſtus, iuſſi
ibus ad
illa per
cuore, c
indè p
ſuo iuſſu
tus que
eripiat ma

illa senectus, nullo timore affecta: Vnum ego
Deum prædico, vnum, inquam: & quantum
in me est omnibus consulo, hortor atque admo-
neo. ut huic se dogmati, quod veram æternamque
salutem adfert, subijciant. Magus autem: Au-
dimus sæpius istam tuam canitiem, rara quadam
prudencia adornatam esse, sed nunc demum fal-
sum cum rumore esse comperio: cum videam
te planè stolidum atque insipientem, quare nisi
protinus mutata sententia te regis iussui obe-
dientem præbueris, ne ipsa quidem senectus ne-
que is quem colis, Deus crucifixus, à grauissimis,
quæ vobis constituta sunt, eripiet supplicijs. Cui
diuinus senex: si putas me tuis minis, ab huius
dogmatis, quod hanc meam exornat canitiem,
professione, auellere, planè deliras. Nam licet
neque senectus neque ipse Deus meus quem co-
lo, à vestris manibus me liberat, non tamen ideò
ab hac fide villo modo desciscam. Quid enim
paucos admodum dies viuere mea interest, cum
hoc naturæ debitum paulò pòst sit exoluendum?
Non adorabo Solem, non colam ignem. Nemo
meam irridebit senectutem: nemo vitio mihi
dabit, quod vitæ sim cupidus, vt qui pauculos hos
mortalitatis dies beatæ immortalitati præ-
tulerim.

Magus ad A-
cepsumam.

Præclarè re-
sponsū mag-
tyris.

Dirissimè
flagellatus.

S. Senis con-
stantia.

cto:

cto: Deus, inquit, ô sceleratissime, qui calum
riâque implet, potens est me tuis è manibus
rari. Tu autem cum terra sis & puluis, in
audes superbire? Tu quidem furibundus
lere tuo ad tempus exultas, sed aderit
quo traderis igni inextinguibili, ut quem
eum tunc impietatis tuæ ultorem sentias.

**Ioseph pres-
byter com-
prehēditur.**

**Item AEi-
thalias,**

**Responsum
Sacerdotis
Christi.**

His maiore ira incenso Mago, grauiore
næ sancto iniectæ. Die autem sequenti, fuit
comprehensus Ioseph quidam, ex pagobu-
buca oriundus, vir cum presbyterij honore
splendore virtutum omnium illustris, vari-
Diacono AEithala Bethnoadara, viro in-
gni Eliæ ad arguendum & docendum prope
& maxima dicendi libertate prædito. Hi
to oblato Mago. Christianæ fidei puritate
factis tum dictis tanta virtute spirabant, ut
gus in rabiem quandam conuersus, ipso
nè toruo nimis, cuncta supplicia morte
naretur: ac tandem præ furore in vocem
pens. ô genus, inquit, perditissimum, vile
ctiq; homines, ut quid vos falsis doctrinis
ciores in fraudē perniciemque trahitis?
rum oculos præstigijs perstringentes delu-
Cui beatus Ioseph: Nos, inquit, neque pro-
vitur, neque quempiã in fraudem impellit
sed cunctas cæcis errorum tenebris inuolu-
veritatis cognitionem, & in veram sempit-
que libertatem, è durissima demoniorum
tute vindicamus. Viles autem & abiecti nos
te nostra sumus, vtpotè qui omnibus factis
bus in pauperes Christi distributis, æternas
ri diuitias expectamus. Hanc oratione
interpellans Magus: Missas, inquit, facito
illas, & maximo Deo soli sacrificia. Illo

tyræcis & constanter reuente, Magus ira, æcen-
sus virgas expedire, extensuinque statim verbe-
rari iussit. Lacerabant spinosi mali Punicæ rami
sacras carnes, sed venerandus Sacerdos, oculis
inter supplicia ad cælum sublatis, Ago tibi gra-
rias, dicebat, ô Domine I E S V, quòd dignatus
sis me meo sanguine tinctum, à sordibus pec-
catorum abluere. Lictores, hæc cum gaudio di-
centem, & spiritu exultantem duabus circun-
datum catenis, carceribus apud Acepsum in-
cluserunt.

Illo autem hoc modo abducto, iudex ad AEi-
thalam conuersus: Tu verò, inquit quid dicis? Im-
plebisne iussum regis? an etiam simili stultitia,
& mentis furore ad supplicia rues? Respondit
Christi martyr: Nunquam ego mihi crede, eò fu-
roris, impietatisque prorumpam, vt in contem-
ptum Creatoris, mei Solem hunc adorem. Neq;
tuas quicquam minas, suppliciaque timeo: sed
eum timeo, qui potes est, simul cum ipso corpo-
re animam in tartareas flammæ præcipitare.
Tunc Magus, fera quauis truculentior, iubet sa-
cras martyris manus poplitibus alligari atq; ob-
longum, in medio vtriusque, transadigi lignum:
deinde sex admodum viros robustis viribus ex-
tremitates ligni conscendere, vt factis de in-
dustria saltibus, fortiter premerent corpus,
ossaque confringerent. Nec his contentis sup-
plicijs, virgas mali Persicæ addi, sperans fortis-
simum CHRISTI athletam ijs frangendum: qui
tamen inter ipsa supplicia, tantum abest vt ani-
mam demitteret, vt etiam tyrannum ipsura
hac voce compellaret: Vt video magnam tu, ca-
num coruorumque instar, in deuorandis huma-
nis corporibus voluptatem hauris: nullaque te
Aacis

S: Ioseph
virgis a spec-
tibus cadi-
tur.

AEithalæ
constans re-
sponsum.

Immane sup-
plicium.

Fortissimus
A Eithalq a-
nimus.

fatietas capit; quare agere noua iterum supplicia
excogita: nam, me quod attinet, presentia
sanè nihil facio. Hac dicendi liberrate vehem
ter irritatus Magus, liçtores verbis suis tanq
stimulis quibusdam, ad multiplicanda sup
plicia hortatus est. Illi verò ne molles fragiles
viderentur, tanta crudelitate saeuierunt, ut
lucis membrorum compagibus, ossisque con
iunctis, sacras martyris carnes discerperent: et
de laniatum tanquam onus aliquod in terra
carcerem proijcerent.

Forde laceratur
Martyr
sanctus.

Quinque iam dies in carcere exegerant
rursus Magus scelere & furore horribillius
tyres educi iussit: quæsiuitque an mutatio
Soli supplices fieri uellent. Sancti autem
ore: Notum tibi sit, inquit, o iudex, nos neque
neque tormentis, neque donis neque ullo de
do sanum mutare consilium. Sed unum
tempiternumque Deum colimus ac ueneramus
proque eius gloria, vitam in supplicio
parati sumus. His auditis, Magus in rapine
sua corpora eorum triplici vinculo, axillam
licet, lumbos & tibias constringi, in
vinculis ligno torqueri vehementer iussit
rendum sanè & mitibus oculis lacrymabile
spectaculum. Erat enim tam grauis pressura,
et rigor ossium, ad remotas etiam aures pertingens.
Et quidem in tribus horis continuis supplicium
hoc productum fuit, tanta martyrum constantia
ut etiam tyrannum de scelere ac impietate
Deum arguerent.

Vox egregia
martyrum.

Noni eis ad
hibetur cru
ciatus.

Defessus itaque iudex, sublatos à libertate
terram carceris condemnauit, ultimo supplicio
tibus proposito supplicio, si cibo potuue
create præsumerent. Et quidem Christi
Non tul
cis, sed pro
cidi iussit,
ossibus car

Titulo in

annis admodum tribus, carceris illius squalores cibo potuque destituti, pertulerunt, nisi quod a simul victis, parum quid alimenti, idque fur- tum interdum acciperent.

Deinde post acerbam diuturnamque carceris afflictionem. Sapores, (is dicebatur Bithmada) e custodia eductos, ad supplicia protrahi iussit.

Prodabant martyres, horrenda confecti macie, umbræ similes. Et quidem Ardalabor Magorum princeps, pro tribunali sedens, visos tali specie martyres sic affatus est: Videtis in quantam calamitatum abyssum deueneritis adeo ut tabe omnino exhausti sitis: quam obrem vobis consuluerim, ut mihi optime vobis volenti dicto audientes sitis, finemque his miserijs imponatis. Sin minus, restat ut rursus cum acrioribus mortis

supplicij deceritis Ad hæc Acepsum: Non me latet hoc tibi propositum esse, ut quavis ratione, siue minis, siue blanditijs, nos in eadem pestem. quæ te miserum opprimit, impellas: sed mihi crede, quavis potius subire supplicia parati sumus, quam per summum scelus, aliqua nos perfidia contaminare. Tum tyrannus: Video, inquit, quid sit, vos ex celeri morte sempiternam vobis quietem proponitis, sed ego non vno suppliciorum genere vos consumam. Cui sanctus, & iam, audisti, & si vis, iterum audire licet, nos nullam tormentorum tuorum rationem ducimus. Nos eius virtute, cui seruimus, confisi, tormenta sustinemus, ac minime dubitam de tua tyrannide victoriam consequemur.

Non tulit diu tantam virtutem ira iudicis, sed protinus crudis nervis Acepsum conculcit, tanta crudelitate, ut auulsa planè ab ossibus carne martyr concideret, sublatisque in cælum

Triennio in carcere dire affliguntur.

Martyres iterum producantur.

Acepsum praeclarum, & constans responsum.

Flagellatus horrendè.

Reddit scitum.

Itē Ioseph
cæditur.

cælum oculis, impollutū Deo spiritum trāde-
Bo consumpto, addactus fuit Ioseph par-
stantia ac fortitudine vir, qui similiter ex-
ijsdem neruis fatigatus fuit præcone clama-
Saluus eris, si regis parueris voluntati. Illi-
tem, Vnus est Deus, exclamabat, cui spretū
regis iussu, paremus. Itaque multis horis
liter verberatus, cum iam morti succubus-
taretur in forum cadaveris instar proiectus
sed mox haustis spiritū quibusdā reliquū
ceri mancipatus est.

Insignis pro-
fecto Aethi-
thalæ for-
titudine.

Post eum indrōductus Aethi-
entia vir. Cui iudex: Vita, inquit, & morte
culos tuos propositis, gloriaque & igno-
liberum est, alterum eorum eligere. Verū
te horror atque oro, ne eodem mentis
quo cæteri, in pestem atque perniciem tu-
as. Quid enim dementius, quā nullo opere
tio iucundissima se luce priuare: & cæca
ad supplicia ruere? cui diuinus Aethi-
tō sanē me puderet cæli terræque, si, cum
mihi arctissimo amicitia ac religionis
coniuncti, ætate prouecti, fortissime dece-
rint, ego qui sum ætate vegetiore, tormen-
extimescerem. Non per Christi mei morte
dedero fluxæ & interituræ huius vitæ cup-
Non pro ijs, quæ sub adspēctum cadunt,
non pro rebus asperis, pietatem prodam
tanto dedecore, Christianæ religionis dip-
tem vnquam afficiam.

Cæditur Aethi-
thalas.

His vnherentius ira iudicis inflammā-
gella expediri iussit. Sed ijs nihil motus
inuictō cuncta animo excepit, prorsus
obstupesceret, atque ad blanditias conuer-
grè admodum tātam virtutem deleri pat-

At martyr vulneribus toto corpore concisus, cum nudatis ossibus carnes suas cum sanguine copioso in terram defluentes cerneret: o sordide, inquit & ignave canis, putasne hisce supplicijs frangendum? Profecto his ipsis, mentis tuæ imbecillitatem satis superque declarasti, qui terribilamentis abiectionum animarum, fortissimorum Christi militum robur infringere te posse sperabas. Iudex audit his obstupuit plane, & accersito quodam è prima nobilitate, cui Adesche nomen erat, oriundus ex ciuitate Arbel, Hos, inquit, tu accipe, Christianorum manibus lapidibus obruendos. Neque enim gladio in eos animaduertere volui. vt tu in eis cruciãdis aliquam solertiae tuæ laudem consequeris.

Vide admittendum spectaculum.

Tunc Adesche, martyres iumentis impositos Arbel transuexit, vbi primùm omnes in teterrimum sanè carcerem compegit. Erant omni solatio humano destituti, adeoque foedè lacerati atque contracti, vt putrefactis sanie vulneribus, nè suarum quidem manuum beneficio succurrere possent. Neque interim alijs opem ferre enixè cupientibus accessus dabatur. Hæc vt ad aures piæ cuiusdam mulieris peruenerunt, illa intempestæ noctis silentio ad carcerem venit: & delinitis ingenti pecuniæ vi custodibus, martyres domum suam, seruatorum manibus portari iussit. Ibi verè saniem abstergere, lenibus medicamentis doloris vehementiam sedare, linteolis vulnera alligare, vnguentis preciosis vngere, membra summa cum reuerentia exoculari, distillantem ex ijs saniem excipere. eaq; seipsam inungere, lachrymas fundere, omnibusque modis pietatis suæ indicia declarare.

Egregium facinus piæ mulieris.

Tandem vbi Ioseph his fatus medicamentis
S 2 ad se

276 CERTAMEN SS. MAR. ACEPSIM. &
ad se redijffer: O te beatam, inquit, mulierem
in nos misericordia & Deo, & nobis, qui pro
ius nomine decertamus, est quidem gratissimum
sed immodico lacrymarum imbri nos prosequi
multum est à vera & certa Christianorū fide
motum. Cui pia matrona: Est quidem mihi
mus incredibili gaudio repletus, quod video
vos cælesti virtute munitos, tantam dolentem
acerbitatem magno animo ferre: sed quis
chrymas tenere valeat, nisi planè omnem huma
tatem abiecerit? Tum Ioseph: Non oportet te
lore affici propter nos, cum certò scias has
ditiones æternam nobis lætitiā parituras
hæc, aliâque, illucēscēte die, rursus lætentem
ceri martyres restituti sunt.

Zereth iu-
dex A desche
succedit.

Sex admodum menses euoluti erant, im
desche in ordinem redactō, Zereth quidam
te longè crudelior, in dignitate ei succedens
die quodam, Ignem in fano suo adoraturus, mo

Verba eius ad
martyres.

tyres adduci iussit, eosque hunc ferè in modum
allocutus est: Cùm rex Sapore, potentis virtutis
sua munitas sæpè vrbes strauerit, & innumera
biles hostium acies superauerit, & in fugam
uerterit, gentesque plurimas in seruitutem
degerit, ecquid est quòd vos tanta animi pertinacia
iussa eius despiciat? Ad hæc Ioseph: Si tyreni
nidem, inquit, vel rebellionem aliquam aduer
sus Regem vestrum nouissemus, oporteret eos
nò ipsum illatis armis, & coactō exercitu, vnde
ctam de nobis expeere: nunc verò cum nulla
sceleris conuincamur quid est quòd tanta in
crudelitate desæuiat? Sed si victoriā sibi de
bis aliquam pollicetur, tunc alios in nos munitos
nam te quòd attinet, videris potius cum ferocitate
nis in thalamis degentibus, quàm cum virtute
certare

Ioseph re-
spondet.

Viuit Dor
cui à iuuen
ero, vt dis
tribuam. H
sanctum ra
sed eo mag
cante, & i
sultante, Z
minis sui i

certare posse.

Hac contumelia vehementer irritatus Præses: ita inquit, studes me contumelijs, ad ce-
rem tibi mortem inferendam prouocare? at ego
non ita, sed multis varijsque tormentis, longo te
tempore excarnificatum consumam. Et statim,
ut aliqua vindicta exulceratum contumelia ani-
mum sanaret, iussit vincitum è summis pedibus,
exiccatis boum neruis cædi, tanta immanitate,
ut populus ad lachrymas prouocatus, sublato
clamore iudicem tyrannidis incusaret. Interea
quidam ex Magis, secretò ad martyrem acceden-
tes, in aurem susurrabant, ut simulato ad tem-
pus sacrificio, Præsidis iram sopiret, seq; ab istis
supplicijs eriperet. At martyr alta voce: Discedi-
te, inquit, à me qui operamini iniquitatè, quoni-
am exaudiuit Dominus deprecationem meam.

Iterum er-
delissime
cæditur Io-
seph.

O diaboli
fallaciam.

Psal. 6.

Deindè, postquàm horis tribus, egregia forti-
tudine, supplicia superasset, iubet eum iudex la-
xatis vinculis suo tribunali sisti. Ibi rursus post
blanditias & minas frustra prolatas, carceri eum
mancipauit. Interea cùm satis superque admi-
randam viri constantiam mirari non posset, & o-
culos in beatum AEithalam conijceret, nouo fu-
rore percitus: Et tu, inquit, adhuc in eadem de-
mentia perseueras? Respondit veritatis præco:
Viuo Dominus Iesus Christus, spes mea vnica,
cui à iuuenture deseruio, nunquam aded demens
ero, ut dijs vestris, rebus ab ipso creatis, honorem
tribuam. Hoc responso exagitatus Præses, iussit
sanctum talis in ligno suspensus, flagris concidi:
sed eo magna animi libertate Christum prædi-
cante, & impijs scelerati iudicis conatibus in-
sultante, Zeroch ingemuit, ac nè maiori cum no-
minis sui ignominia dedecoreque, contra mar-
tyrem

AEithalas
denuo fla-
gellatur.

§ 3

tyrem

tyrem diutiùs certaret, eù laxari imperauit. Erat
quidam Manichæorum sectæ cultor strenuus, &
prauæ hæreseos defensor peruersus, vinculis
mul cum sanctis constrictus. Hunc iudex
pariter ac blanditijs aggressus coegit, vt præse-
te martyre, nefariæ religionis superstitiones
abiuraret: ille verò primùm acriter resistit, ac
plagas quidem recusauit. Sed cùm violentiùs
verbera intentarent, victus à doloribus, succub-
it, prauumque Manetis dogma abiicit: allata
que statim formicam, cõtra Manetis leges inter-
fecit. Tunc AEithalas propemodum in risum
lulus: Grauiam passus, inquit, defecit adorator Ma-
netis, & eadem fecisse est conuictus; vt qui Deus
suum interemerit. Ego autem me ipsum beatum
existimo, vt Paulus, quod Christi virtute aper-
corroboratus (qui dixit: Ego vici mundum) tes-
feruo spiritum & animum inuictum. Vnde ma-
iori furore repletus iudex, spinosis mali Persæ
virgis Sanctum lanari iussit, totoque corporis
fauicium carceribus includi.

Bo tempore venit in vicum illum, Sabonius
Præses primarius, qui facilem sibi de Sancto
constantia victoriam pollicebatur. Itaque
blanditias frustra allatas, flagris eos concidit
sit, tanta sæuitia, vt cuncti, qui astabant, eorum
misereretur. Sancti verò in supplicij exultatione
Præsidentem prouocabant, vt cito proferreret
sententiam. Interea iudicibus de mortis generis
consultantibus, & ingentem Christianorum mu-
titudinem, qui lapidum imbre eos obrueret
congregantibus, sanctus Ioseph, qui in Præse-
consistebat, annuit iudici tanquam secretum
liquod dicturus. Illo autem propius accedens
martyr, ô- inquit, hominum omnium quocumque

Manichæus
hæreticus de-
ficat in tor-
mentis à suo
Manete.

Rursus ca-
duntur San-
cti.

Vide S. Io-
seph, in im-
pium iudicem
facinus.

videt im-
hanc na-
aliquan-
mortis f-
cere para-
eius vite
dibili vi-
propter
dignus h-
irritus, a-
ad cathe-
Post h-
ctum, pu-
circumsta-
pidibus o-
insigni p-
farium fa-
stitit, ac l-
mortis ge-
ctorum f-
nifices ei-
Christum
votis pre-
Corpus
hibitis cu-
custodib-
père terra-
fulgetris
tandè ign-
des corrip-
miraculo
venerand-
in super n-
vicu, qui
præclarâ

videt impudentissime, quousque in communem hanc naturam defœuies? Non te tuæ crudelitatis aliquando pudebit? Iterumne corpus hoc, tot mortis supplicij affectum, quæstionibus subijcere paras? Hæc dicens, saluam in execrandum eius vultum coniecit, ille autem, quamuis incredibili vindictæ cupiditate flagaret, ab alijs tamē propter infamam crudelitatem ea contumelia dignus habitus simulque mirandum in modum irrisus, ac probri affectus conticuit, suamque ad cathedram pudore affectus redijt.

Post hæc, Sanctum manibus post terga reuinctum, pube tenus arenis defodiunt, coguntque circumstantes Christianos, virum inclytum lapidibus obruere. Aderat inter alios Isdandul, insigni pietate ac religione foemina, quæ ad nefarium facinus patrandum adacta, viriliter restitit, ac libera voce exclamauit, se potius mille mortis genera subire paratam, quam cæde sanctorum foemineas manus cruentare. Itaque carnifices eiuculato in martyrem lapidum imbre, Christum inuocantem, & ad patriam cælestem votis precibusque spirantem obruerunt.

Corpus capito tenus lapidū congerie reatū, adhibitis custodibus, seruabatur, cū eccē post triduū, custodibus in vigilia perseverantibus, terribilis reperiret terræ motus exoritur: indē horrēda cū crebris fulgetris tonitrua, cūctos in fugā conuerterūt, ac tandē ignis de cælo missus fugiētes pauidē custodes corripuit, ac in cineres redegit. Neq; tamē eo miraculo tyrannis extincta: sed, tēpestate sedata, venerandus Aëichalās animos furore ebrios, sua insuper morte explere debuit. Adductus igitur in vicū, qui Paerias dicitur, eodē supplicij genere, præclarā martyrij coronā mēse Iunio adeptus est

S. Isdandul
foemina vi-
rilis & egre-
giè pia.

S. Ioseph la-
pidibus ob-
rutus, abijt
vita.

Vltio diui-
na in impi-
os.

Item S. Aë-
ichalās.

Corpu fuit à monachis, locum illum incoleribus, summo cum honore. sed magno cum periculo in sepulcrum illatum. Locus autem, in quo ultimum certamen martyr confecit, multis miraculis, Christi potètia & martyris gloria gnis, illustratus; Illic enim enata quædam planta, omnia morborum genera depulit: postquam annis quinque martyris gloriam mirabiliter illustrasset, invidia tandem inimicorum sublata est, nè falsa eorum numina, quasi omnia virtutis expertia, in contemptum abirent.

Nota rem miram.

Des Mille Episcopo, quem Latina Martyrologia Milecum vocat:

Per id temporis. Mille vir militari gloriae, apud Persas in primis insignis, martyrio obdormivit. Hic relicta militia, cum vitæ genus piscopale excolere cœpisset, ad episcopalem cathedram in Perside euectus fuit: ubi pro nostræ defensione, multos sæpè numero cruciatus, verbera etiam ac membrorum distractiones perpeffus est. Cumque in qua ciuitate munus piscopali fugebatur, neminem ad Christi fœcunditatem conuertere posset, ea per iustam indignationem relicta abiit. Nec impunè duræ cervicis homines, salutaria viri iusti monita cõtèmpserunt. Non longo post tempore, Rex delictis priorum quorundam prouocatus, ingentem exercitum in urbem exercitum trecentis cum elephantibus mouit, eamque in cineres redactam, agrorum instar agricolis excolendam reliquit.

Milles abit Hierosolymam.

Milles verò misso in peram solo codice Eusebio, Hierosolymam religionis ergo se contulit, indeque in AEGYPTUM, sanctorum monachorum habitatione celebrem concessit. Quæ autem quamque admirabilia, & quam diuina ab ipso Mille edita fuerint facinora, testes sunt Syrii, quibus eius res gestas & vitam literis prodiderunt.

antem ge
Cus sit, in
rum vider
Sozomen
modi à Pe
inuenti fo
tur, viros
bantur m
merum se
rum, qui
quidem ce
difficile vi
qui multu
mina perc
VITA S
Archim
cerisim
scripta.
Heracly
quarto
E St op
Siceo
Ancy
huius opp
inigni diu
mine, forn
pidia, & so
cidit autem
dam, eque
dex mitter
ret, per spe
caperetur
ius potiret

autem genere cruciametorum martyrio defunctus sit, incertum est, quod tanè nequaquam mirum videri debet; quippè cum tam variis (vt inquit Sozomenus è quo hæc desumpimus) cruciandi modi, à Persis tanto cum studio, ad crudelitatem inuenti fuerint, Verùm vt summatim dicam, fertur, viros ac mulieres, quorum nomina recensentur, bancur martyrium id temporis pertulisse ad numerum sedecim millium; at multitudinem eorum, qui præter hos trucidati sunt, ne numero quidem comprehendi posse; & propterea perdifficile visum esse Persis, Syris & incolis Edessæ, qui multum de hac re laborabant, illorum nomina per censere.

Lib. 2. ca. 10

n numeri martyres, sub Sapore rege Persarum.

VITA S. THEODORI, SICAEORVM
Archimandrita, miraculis clari, ex ea qua est scriptissimè à Georgio presbytero, eius discipulo conscripta. Migravit ex hac vita anno Domini 6. 3. Heraclij Imperatoris, anno tertio absoluto, & quarto inchoato.

C. Baronius 8. Annal.

Est oppidum in Galatarum regione, quod Siceon appellatur, Anastahopoli primi Ancyrensi principatus subiectum. In huius oppidi medio, est publica regij cursus via, insigni diuersorio celebris, vbi puella, Maria nomine, forma admodum liberali, cum matre Elpidia, & sorore Despenia, quæritum faciebat. Accidit autem, vt imperatè Iustiniano, Cosmas quidam, equestri gloria clarus, cum ad eas partes iudex mitteretur, & in illud diuersorium deflecteret, perspecta Mariæ pulchritudine amore illius caperetur adeò vehementi, vt nisi amplexibus eius potiretur, ab ea auelli non posset. Itaque Ma-

22. Aprilis. Siceon oppidum.

Parentes S. Theodori.